

inflammatus est amore studiorum, sapientia, ut
 omnibus relictis hoc unum in velle acturus esse vi-
 deatur. Quod cum constitueret, ornamento fa-
 burgentis suis, patria, Germania, Musis de-
 nique, atque utramque una cum virtute et sapie-
 tia, reliquis harum debitum premium, vel saltem
 mercedis aliquid consequatur. Et si hoc mihi
 sperare possumus hoc praesertim perire perditio-
 feudo: tamen à nobis confirmandus est, si hoc
 tam nobili spatio: confirmatur equidem à
 me quotidiana: licet confirmatione non esse
 re videatur, cum sciat, quae bona per se expe-
 tenda, minimeque ab homine ullo unquam tem-
 pore abicienda sunt, sed volui de nostrorum
 animorum conjunctione aliquid scribere.
 Non enim iam dubito quin hoc videri compe-
 charis, ubi cognovis de à me colli: quod si haec
 epistola parum ostendit, audi etiam uberius,
 neminem interpretem meae voluntatis: atque
 equidem si qua vobis de me cognoscere, ex his
 audies omnia, quoniam nemo me usitum, fa-
 miliaris. Vale. Rostochio V. Id. Iul. Anno 1581.
 Johannes Caselius.

Pax Christi. [An in b. m. m.]

31.

[= Adv. A. 7.]

N. 329]

Nihil fieri abs te potuit benignius, nihil hu-
 manius, ut optime: ita etiam doctissime:
 quam quod ex ista in qua vivis, amplissima ce-
 lebritate, hunc seriem competitum non dubi-
 tasti tua benevolentia persequi, eundemque ad
 mutuam benevolentiam provocare. Equi-
 dem animum propensum ad sincere dili-
 gendum, ut studium meum a ffofficio
 fidi

tibi quem merito veneror, et maxime facio Deo 1589.
libenter et ingenuè deferro: sed profecto si satis
perueneris, hunc frustra se ipsum committam sem
magistrum tui; tanta viridie mole pressum,
post hominum odiosis obprobriationibz, tanquam
flammis undiq; ustulatum, penes discipulum,
nunquam eum talem, sanè, deformem in amoris
societatem reciperes, ne si te desereret, ultra
quidem. Namq; effundit miki sceleris cor,
fida sum, vel in doctrina fidei, vel in iis mo
ribz, quide ceant, cerum Christi. Sæpe enim
et mixte contendit præstare me sermō ἱεραιον
τα ἔν πῖσει, ἔν ἀγῶνι, ἔν ἰσχυρῶ. Tum autem
quidq; curavi res proprias circumferensq; lev
minis meo scholasticæ recreationis: Id est tunc
per vicinorum scholarum retores, et per vicinul
los etiam hujus civitatis Theologos, nunquā
meum nomen qui irascere, ab obscenit
maculis quæ spargi solent in hominem iereq;
eti ingenii, malèq; de Dei doctrina scientis.
Quamobrem et de etiam atq; etiam vir mul
tis nemini clarissime, ne forte imprudēs
arctiori aliquā iunctione temeris cum hoc ho
mine, cuiq; mendax illa quidem, sed tamen iatē
discontinua infamia, honoris de frakere pos
sit aliquid in posterum, tuæ proximæ dignitati.
Ego nihil scis, malè nobis illis relictis, quos
certoscei τοῦ δαριχοῦ δοκῶντα διεγγραφεύους
πρὸς τὸν πῖσον ἀποχρῶν. Virum multis literis,
magistris ingenii laudem excellentem D. Johannem
Caselium Hostatiansæ deq; itadenicæ, audio
constanter amore ac iustissime amplectar, can
densq; erga eum voluntatem quocumq; ptero
unquam officio stabilitam, et ad ultimum usq;
vita spiritum conservabo. De tuo Campico

vel vestra potius, vult ab se tam magnifice scri-
bi iussit, quod ejus eruditio et modestia non su-
peret. Fortunatq; juvenis cuius domi tecum
tam diu, tam familiariter vivere contigit
de re lectione tantumq; bonarum mentium
parentem et scientia rerum confutatum et ve-
te morumq; integritate repraesentaret. Nam
voster in eodem institendo labor vix nichil
absuevit, cum cum quorundam materlenia
(hoc omni vitium in multis est) ab lacte no-
stro depulit, et ad aliud doctrine pabulum du-
xit. Quod igitur hic adolecentis sic ad mussum
informatus est, ego me in hujusmodi sollicitate
non effero, nec solam afferre paucissimam
cum juvero fuisse ingenium, nisi illa prius
mutetur et puerili eruditione auferatur
delectationi fuisse. Ceterum annis superio-
ribus ex rege vestro per eundem sacrum
theologum amandatum, pro exequa pro-
pularis schola quidam non male (ut quon-
dam) instructum, in quod istud ingenium felici-
ter excoluit, ut de Theologorum quorundam
maledicta interdum querebatur; ista D.
Caselii summam et aditorem, cum summa di-
ginita conjunctam, in literis, quas celebres
huc mittebat, nunquam desit deprecare.
Eundem animum spero fore Henningo Bisten-
weldio, et duobus Schroderis Bremensis adole-
scentibus, qui quamquam non fecerunt patris in
literis progressus: tamen ita se in vestra
per Academia (nisi fallor) ita urgebant
studium in quo non . . . aliosq;
praecipuos reverebantur, ut quoniam agnovi-
ssis. Nolam discipulos, non possint eorum
studia vobis iure non esse. Quae quidem res
hunc habitura est amoris vestri perinde,

rem fructum, ut à nobis isthuc missi, decurso
studiorum spatio, à vobis in patriam redeant
multò etiam meliores, sum doctiores. Vale vir cla,
rissime, et Campium familiarem tuum, olim scho-
le nostrae alumnus, meq; ipsum Campi cau-
sa persequere. Ego me utriq; id est semper fa-
ctum promitto. Recens praeceps ad Februa-
rii Anno 1581.

precorum custos te colens

senior

Johannes Melang.

Pax Christi [An Ambucant]

32.

[= Nov. a. 13 =

N. 330]

Mirre, generose viri, quid accidit, cum nos
tua humanitas, neq; D. Hieronima precatum
erga me studium, meis satis prolixis, pro
ea quae mihi tunc erat valetudine, literis,
putaverit esse aliquid respondendum, epi-
stolam utriq; vestram miseram per Linda-
ra scholae Rectorum D. Erasmi Johannis,
qui suas quoq; ad Doct. Bastinguum literas
meo fasciculo adjunxit, ut de redditis vobis
meis nulli suppetat materia dubitandi.
Ipse Rector haec mecum commemorat est,
dicos aliquot, jucundis me, cumq; ista, ut sit, de
ecce quae plurimis sermone veritas in se
tenet, sed cum ista tandem, ut si kisa rotar,
equem habere ut utroque eximium! Dixi
mihi esse unum preclarum, praeter ceteros, in mul-
tis literis, et in amplissima fortuna, juvene vi-
rum, Henricum Vossianum, cum primis ho-
sta familia, cui ego multas, magnasq; romi-
culis obstrictus essem: Quid moror? aut quid
verbis opus est? commemoram cum tu praedica-
tione, ceptisq; observat ut majorem in oratione
seniorum amicum fidi utico veteri amice,
darem. Itaque enim isthuc est (si des vobis) re-
straxi, dulcia juvenit in literis exerce-
re, praeficitur. Effraudem ut vir est